

182 Korku veya Sevgi?

İnsan kendini incelemeye başladığında, bilincinin beklenmedik tezahürleriyle karşı karşıya kalır. Gözlemler sayesinde, kişi "kendisi için" korkusunun, kendi önemini kaybetme korkusunun, birileri üzerindeki kendi gücünün nereden geldiğini anlamaya başlar. İnsanda bu tür korkuların ortaya çıkmasının gerçek nedeni nedir? Bunların doğası nedir? İnsanlar korkuya dayalı olarak birleştiklerinde ne olur? İnsanlar Allah'a ve birbirlerine duydukları Sevgi temelinde birleştiklerinde ne olur?

Tatiana: Merhaba sevgili dostlar! Sizleri tekrar ağırlamaktan içtenlikle mutluluk duyuyoruz. Bugün saygıdeğer İgor Mihayloviç Danilov ile konuşacağız.

İgor Mihayloviç: Selamlar.

Tatiana: İgor Mihayloviç, videolardan birinde "Tanrı'nın Gözü" deneyinin sonuçlarını özetlerken şu noktaya dikkat çekmiştiniz, deneye katılan insanların bilinçleri bile deneye girdiklerinde şok oldu. Çünkü hepimizin kafasında sınırsız güç ve cezasızlıkla ilgili öyle acımasız senaryolar ortaya çıktı ve uygulandı ki bilincin kendisi bile şok oldu. Ve bilinç "Hayır, bunu yapmayın" dedi, ama biz oynamaya devam ettik. Benlik şoktaydı, bunu bir kenardan izliyordu ama biz oynamaya devam ettik. Ve bir soru ortaya çıktı: içimizde kim oynuyordu? Bu soru kesinlikle cevapsız kaldı. Ve izleyicilerimiz bize e-postalar yazdı ve sorular sordu: "Peki bunun arkasında kim olabilir? Eğer bilinç değilse ve eğer Benlik değilse, belki de bir alt benliktir? Yoksa içimizde böyle şeylerden hoşlanan, bunu arzulayan ve bizi bu kadar güçlü bir şekilde etkileyen başka biri ya da bir şey mi var?"

İgor Mihayloviç: Elbette var. Ve onun adı şeytan. Bu gerçekten doğru arkadaşlar. Her ne kadar aksini dilesek de, ne kadar materyalist olursak olalım, şeytanın var olduğunu ve her birimizin içinde olduğunu kabul etmek zorundayız. Peygamberin sözlerini hatırlayın, İsa Mesih'i hatırlayın ve her şey yerli yerine oturacaktır. Ama bu deneyden geçmemiş olanlar ya da kendilerini gözlemlenme ve kendilerini Benlik olarak algılama gibi temel bir beceriye sahip olmadan bu deneyden geçenler için bu nokta kesinlikle gözden kaçabilir. Neden? Çünkü kişi alışkanlık olarak rüyaları, arzuları ve bu oyunu kendi içinde hisseder.

Ama kişi en azından biraz ruhsal deneyime sahip olduğunda, her şey yerli yerine oturur. Kendisini Benlik olarak tanımladığında, bilincinin nerede ve nasıl çalıştığını açıkça anladığında ve bilincin önünde durduğu, Benlik olarak bir insanın bile bu kurdun önünde ürkek küçük bir kuzuya dönüştüğü bir güç, güçlü bir güç ortaya çıktığında. Bu tür oyunlardan hoşlanan kişi budur. Bu, kişinin hayatını tam olarak kendisine hizmete dönüştüren kişidir, özellikle de kişi deneydeki gibi fırsatlara sahipse, birazcık bile olsa. Bu gerçekten böyledir. Ve bu canavar herkesin içinde yaşıyor. Bizler de tam olarak bu canavarın var olduğu meskenleriz. Ne yazık ki, ama bu doğru.

Bilirsiniz, o internet gibidir: herkesin içindedir ama tektir, çokluğun içindedir ama tektir. Ve gerçekten de muazzam bir güçtür. Ve bu tarihsel olarak da doğrulanmıştır. İnananlar için bile: İsa Mesih'i hatırlayın, 40 gün boyunca tam olarak onun tarafından nasıl ayartıldığını. Ve o, gözlerinin içine bakarken, cennete girmek için içinden geçmemiz gereken kişidir. Ya da ondan korkmak, önünde diz çökmek ve kölesi olarak kalmak, bir alt benlik haline gelmek.

Evet, bir yandan bu kulağa biraz fantastik ve fazla dindarca geliyor, tıpkı rahiplerin çocuklar için uydurup bize anlattıkları masallar gibi. Ama öte yandan, her insan bu tür şeylere, en azından bu deneye, olgun ve gerçekten ciddi bir şekilde yaklaştığında, içinde kimin olduğunu ve bazen sadece bir insan olmanın neden bu kadar zor olduğunu ilk elden görebilir. Ve neden dikkatinizin biraz dağılmasının, Tanrı'yı biraz unutmanızın, O'nun Sevgisini ve merhametini unutmanızın yeterli olduğunu ve hemen üzerinizde bir eyer olduğunu ve artık bir binici değil, at olduğunuzu fark edersiniz. Binici tam olarak bu dünyada "şeytan" olarak adlandırılan kişi iken, bilinç yalnızca onun aracıdır.

Ve paradoks şu ki, pek çok insan bilincin bile bu deneye karşı olduğu gerçeğiyle gerçekten yüzleşti; bilinç resim üretmek bile istemiyordu. Ancak, bilince bunu yaptıran güç çok güçlüydü. Bu gerçekten de böyledir. O çok güçlüdür. Ancak kişi gerçekten ruhsal yoldaysa ve hedefi Ebedi Hayat ise, o bile kişiye bir şey yapamaz. Bu doğru.

Tatiana: Biliyor musun İgor Mihayloviç, şeytanın aslında tek olduğunu söylemen de çok ilginç. Şöyle ki, deneye katılan arkadaşlarımız, deneye girdiklerinde ve deney süresince hangi duyguları, hangi içsel durumları yaşadıklarını paylaştılar. Dediler ki, "Bize derin bir yalnızlık duygusu eşlik etti (**İgor Mihayloviç:** Doğru). Sadece bu senaryolar ortaya çıkmadı, tamamen izole kaldığımız, yalnız olduğunuz, kesinlikle kimseye güvenmediğiniz, bu paranoyak korku hissinin olduğu yerde; 7/24 bu depresif, ağır, olumsuz durumdasınız." Ve bir şekilde sistemin, daha doğrusu şeytanın yalnız olduğuna dair bir paralellik var. Ve bu yalnızlık hissi, şeytan tarafından insanlara aktarılan şeydir...

İgor Mihayloviç: Aynen şeytan tarafından ve insanlar da aynı şekilde hissettiler. Ve bakalım, bunu güç sahibi olan insanlar örneğinde tekrarlayalım. Sonuçta aynı duygular onların içinde de tezahür ediyor. Neden kendi güçlerini ve kendi önemlerini kaybetme korkusuyla dolup taşıyorlar? Zorbalığa eğilimli olan ya da çok uzun süredir iktidarda olan insanlar neden bazen, dürüst olalım, yasaları kendi çıkarları için değiştirir, tüm anayasal hakları ihlal eder ve her şeyi insanlara karşı kurarlar? Kendi korkuları yüzünden. Ve etraflarındakiler de bu zorbalarda şüphe ve güvensizlik uyandırıyor. Ve işin en korkunç tarafı, onlar da kendilerini tehdit altında hissediyorlar. Onlar da mutsuz insanlar. Neden? Çünkü bu canavar onlara içten içe de eziyet ediyor. Sürekli kendilerini nasıl koruyacaklarını, nasıl hayatta kalacaklarını düşünüyorlar. Her taraftan tehdit hissediyorlar. Bu korku içinde yaşıyorlar. Bu gerçekten doğru. Özgürce yaşayan yöneticiler, iktidarda olsalar bile, en azından az çok insan kalırlar; şeytanın, insanların

onları yükselttiği bu tahttaki yerlerini almasına izin vermezler, ama en azından içlerinde insan kalmaya çalışırlar, bu tür yöneticiler için çok daha kolaydır.

Tatiana: Bilirsiniz, bu insanlara günlük yaşamlarında, kendi üzerlerinde çalışmalarında gerçekten yardımcı oluyor gibi görünüyor çünkü kişi Vajra'ya sahip olmasa da, birini 7/24 gözlemlerse, bu Tanrı'nın Gözünü aktive ederse, büyük olasılıkla Vajra'yı birine karşı kullanma arzusu (**İgor Mihayloviç:** Ve bu güç) otomatik olarak ortaya çıkacaktır (**İgor Mihayloviç:** Kesinlikle) ve kesinlikle, bu içsel durumlar...

İgor Mihayloviç: Kesinlikle. Bu deneyi değerli kılan şey (birkaç videoda bahsetmiştik) insanın özünü, doğasını ve en ilginç de yapısını göstermesi. Çünkü aslında nasıl düzenlendiğimizi bilmiyoruz. Pratikte, yapımız çok az incelenmiştir. Evet, farklı şekillerde tanımlanıyor: psikiyatri ve psikoloji perspektifinden; birçok farklı teori var. Ama insan kendini incelemeye başladığında, hiçbir kitapta düzgün bir şekilde tanımlanmayan bu tür tezahürlerle karşılaşır. Neden? Çünkü bütün o psikiyatristler, onların beceriksiz olduğunu söylemiyorum, hayır. Çoğunlukla çok zeki ve yetkin insanlardır ve doktor sezgisine sahiptirler, diğer insanları gözlemleyerek çalışırlar. Ama bilinci ve iç dünyanızı başkalarını gözlemleyerek inceleyemezsiniz. Sadece kendi içinizde gözlemlediklerinizle karşılaştırabilirsiniz. Bu nedenle, ne kadar istemeseler de, bu bölgeden geçmek zorundadırlar, kendilerini incelemek zorundadırlar.

Ancak burada bir nüans var: Bu psikiyatristler bizim yaptığımız gibi deneylerde tezahür eden kişiye yaklaştıklarında çok hızlı bir şekilde geri çekiliyorlar. Neden mi? Çünkü şunu çok iyi anlıyorlar: Çalışmanın içine daha fazla girerlerse, zihinleri onları terk edecek. Ve bunu hisseden insanlar hemen geri çekiliyor ve bunu doğal süreçlerle, beynimizin çalışmasıyla ya da bazı zihinsel veya psikolojik sorunlarımız ve durumlarımızla açıklamaya çalışıyorlar.

Oysa gerçekte, arkadaşlar, dünya olduğu gibidir. Ve derin uygulamalarda, kişi aslında bir gözlemci konumundan bağımsız olarak çalışmaya başladığında, bilincine özgürlük verdiğinde ve bu bilincin etkileşimini gözlemlediğinde, bir alt benliğin faaliyeti olsa bile, kişi bunu bir gözlemci konumundan Benlik olarak fark edebilir. Kendisinden bağımsız olarak, kendisini bütünleşmiş ve bütün bir şey olarak algılamadan, diyelim ki düşünme aygıtında veya bu dünyayı algılamasında neler olup bittiğini gözlemlediğinde, o zaman hiçbir kitabın açıklayamayacağı ve hiçbir doktorun açıklayamayacağı pek çok ilginç şeyi fark etmeye başlar. Evet, bu şekilde kolayca bir teşhis konulabilir. Ama teşhis bir savunmadır; tüm bunların doğru olduğunu anlayan, iç dünyamızın muazzam olduğunu, gizemli ve neredeyse keşfedilmemiş olduğunu anlayan doktorların çaresizliğini yansıtır. Bu da doğrudur.

Tatiana: Bir keresinde, "İnsanlar neyi görmüyor?" sorusuna cevap verirken, "Her şey insanların görmediğidir." demiştiniz.

İgor Mihayloviç: Her şey insanların görmedikleridir.

Tatiana: Doğru, her yıl, her deneyde ve kendi içimize baktığımızda, her şeyi daha da derinden fark ediyoruz.

İgor Mihayloviç: Ama kabul etmelisiniz ki, bu deneyim aslında faydalı. İnsanlar kendilerini gerçekten de karmaşık bir şekilde düzenlenmiş bir topluluk olarak algılamaya başlıyorlar. Ve bu gerçekten iyi bir şey çünkü insanlar aptalca düşüncelerin nereden geldiğini, bir insanın içinde korkuları kimin yarattığını, onu aceleci adımlar atmaya ve daha sonra pişman olmaya kimin zorladığını ve kimin pişmanlık duyduğunu anlamaya başlıyor. Ve en önemlisi de insanlar içlerinde kimin Tanrı'yı sevmeye muktedir olduğunu, kimin olmadığını ve kimin ne için çabaladığını görmeye başlarlar. O zaman kişi bilinçli bir seçim yapma şansı elde eder ve bu çok değerlidir.

Böylece kişi kimin kim olduğunu ve kendisinin kim olduğunu fark edip anladığında seçim yapma şansına sahip olur. Ve bakın, ilginç olan ne, bunu belirtmek isterim. Kendimizi içimizde tek bir bütün olarak algılıyoruz; yani ruhsal gelişimle gerçekten ilgilenmediğimizde, kendimiz üzerinde çalışmadığımızda, bilirsiniz, sadece herkes gibi yaşadığımızda, o zaman içimizde tek bir bütünüz. Peki, başka türlü nasıl olabilir? Bu aslında bir insan. Öyle değil mi?

Tatiana: Tüm tezahürler biziz, bizim karakterimiz, bizim alışkanlıklarımız, "Ben böyle doğdum", evet.

İgor Mihayloviç: Evet, bu bizim karakterimiz... Aynen öyle. Ama dışarıda biz bölünmüş durumdayız. Sorun şu ki, her şey değiştiriliyor, bütün bu süreci kontrol eden kişi tarafından değiştiriliyor. Neden? Çünkü içeride bölünmüş olmamız gerekirken, dışarıda birleşmiş olmamız gerekir. Ama gerçek bunun tam tersidir: içeride en güçlü olan tarafından, yani o şeytan tarafından, onun tezahürü tarafından birleştiriliriz. Bilincimiz - iblis onun altındadır ve Benlikler olarak bizler, alt benlikler ve geri kalan her şey onun altındadır. Bununla birlikte, yaşamda, dünyada bölünmüş durumdayız. Neden? Çünkü bu şekilde biz açık büfeyiz.

Tatiana: Bölündüğümüz zaman bizi kontrol etmek daha kolay.

İgor Mihayloviç: Oysa durum tam tersi olmalı: kendi içimizde, iç dünyamızda kim olduğumuzu, bilincin ne olduğunu ve tüm bunların arkasında kimin olduğunu net bir şekilde anlamalıyız. Benlik olarak neye ihtiyacımız olduğunu ve nerede çabalamamız gerektiğini; şeytanın bize neyi dayattığını ve şeytanın bizimle hangi oyunu oynadığını, aslında kimin bize hizmet etmesi gerektiğini anlamalı ve ayırmalıyız. Ve bu güçler birleştirilemez.

Ama kendimizi tek bir bütün olarak hissettiğimizde, yani "her zamanki gibi" - böyle bir terim var, o zaman biz yaşamıyoruz, bizim yerimize başkaları yaşıyor demektir. Ve bizim yerimize yaşayanlar bizi asla cennete götüremezler. Oysa tek bir bütün olduğumuzda her şeye, diyelim ki her türlü masala kolayca inanırız. Peki böyle bir algının bize ne faydası var? Fayda sağlayana "sistem" diyelim, bu terime zaten alışkınız, ya da din diliyle konuşursak, o şeytan (daha doğrusu şeytan zaten, şeytan

değil, şeytan önemsizdir, şeytan bizim bilincimizdir). Kendimizi içimizde tek bir bütün olarak algıladığımız halde dış dünyamızda bölünmüş olmamız neden şeytanın işine yarıyor?

Tatiana: Böl ve yönet, böyle bir kavram var, evet.

İgor Mihayloviç: Elbette, doğru, çünkü bir sürü küçük egregor oluşturuyoruz ve bu şekilde onun ziyafeti için bir sürü yemek yaratıyoruz. Aslında yemekten başka bir şeye ihtiyacı yok. Başka bir deyişle, bu ne kadar sıradan olursa olsun, enerjiye ve başka hiçbir şeye ihtiyacı yok ve bu gerçekten böyle.

Tatiana: Ama insanlar birleşirse?

İgor Mihayloviç: İnsanlar birleşirse, özellikle de iyi, olumlu bir fikir üzerinde birleşirlerse, o zaman metamorfozlar başlar: tam olarak bir hedef olarak fikir üzerinde birleşmeleri üzerine tek bir insan egregoru oluşur. Ama burada bir nokta da var. Eğer insanlar diyelim ki devrim fikri üzerinde birleşirlerse, bu neye yol açacaktır? Kime hizmet edecekler? Kimin fikri üzerine? Eğer fikir üzerine, diyelim ki Benlikten gelen istek ve fikir üzerinde, bu harikadır. Eğer bir iblisin fikirleri üzerinde birleşmişlerse, bu tehlikelidir. Böyle bir birleşme her zaman birilerinin gücünü, kanını ve benzerlerini gerektirecektir.

Yine güce rastlarız, bilirsiniz, güce karşı olduğumuzu düşünebilirler. Hayır dostlar, biz güce karşı değiliz. Ama dürüstçe konuşalım: güç nedir? İşin komikleştiği yer de burası. Güç, bir insanı cennetten yoksun bırakan şeydir ve buna nasıl bakarsanız bakın, bu doğrudur. Güç ne kadar yüksekse ve kişi bu gücü kullanırken ne kadar cezasız kalabiliyorsa, o kadar çok insan acı çeker. Ve eğer kişi insanları mutsuz eder ve onları acı çekmeye zorlarsa ya da insanların acı çektiği koşullar yaratırsa, bu durum o kişiye gerçekten ruhsal özgürlük verebilir mi? Veremez. Başka bir deyişle, kişi kendi kendini mahkum eder. Ve yine, böyle bir kişi neyin peşindedir? Toplumu birleştirmek mi? Hayır, yine sistemi beslemek için toplumu bölmek için her şeyi yapar.

Ama insanlar tam olarak, basitleştirelim, Tanrı Sevgisi, en saf ve en kutsal olan fikirler üzerinde birleşirlerse, o zaman şeytan artık bu egregore'dan beslenemez. İnsanlardan beslenebilir. Neden? Biz yine de zayıfız, istesek de istemesek de bir yerlerde dikkatimiz dağılıyor ama kendi bilincimizi besliyoruz. Dolayısıyla, her durumda, burada, bu dünyada olduğumuz sürece o şeytana haraç ödüyoruz. Ancak, onun bize hükmetmesi giderek daha da zorlaşacaktır. Yani şeytan için. Ve bu egregore'da ne kadar çok insan olursa, bu şeytan o kadar zayıflayacak ve insanlar o kadar kolay ve özgür nefes alacaklar. Aslında her şey çok basit.

Ve kendimizi kahraman sanarak aldanmamalıyız. İsa Mesih'i hatırlayın, çünkü bu oldukça açıklayıcıdır. O her türlü gücü reddetti çünkü gücün ruhsal intihar olduğunu çok iyi anladı. Ve İsa Mesih iktidarı alamazdı çünkü O İsa'ydı. Muhammed Peygamber insanların en iyisidir ve gerçekten de onun bu uygarlığın tüm zamanlarının en iyisi olduğuna derinden inanıyorum. Neden? Çünkü iktidarda olsa bile bunu

istemedi, gerçekten iktidar tahtına çıkmak istemedi. Ama öyle oldu, insanlar onu takip etti ve o da sorumluluk almak zorunda kaldı.

Ve nasıl yönettiğine bir bakın. Herkes için bir rol modeli idi. Gücünü kendi çıkarları için kullandı mı? Hayır. Ve diğer insanları ilgilendiren her konuyu insanlarla birlikte tartıştı. Şeytanı besleme sorumluluğunu kendi üzerine almadı ve insanları bölmedi, birleştirdi. O gerçekten de bir yöneticinin en iyi örneğidir. Peki, tekrar soruyorum, ayartılabilir miydi? El'in sahip olduğu araçlara sahip olmamasına rağmen, bence bu olamazdı. Muhammed bilimin bu kadar gelişmediği bir zamanda yaşadı, ama bilimi geliştirmenin ne kadar önemli ve gerekli olduğunu biliyordu ve her şeyi yaptı; şu anda bilimde sahip olduklarımız için, bize açık olan fırsatlar için ona minnettar olmamız gerektiğini söyleyebilirim. Kullanışlı, iyi ve gerekli aletlerimizin, çeşitli şeylerin, mekanizmaların ve diğer her şeyin birçoğu için - tüm bunlar için tam olarak Muhammed Peygamber'e teşekkür etmemiz gerektiğini anlamalısınız. Onun bilimin önemini ve değerini anlaması, bu bilimin tüm dünyada ciddi bir ivme kazanmasına ve gelişmesine yol açmıştır.

Hayat bu. Onun gibi çok az insan vardır. Bu arada, pek çok insan birazcık bile güç elde etse, bunu her yerde kullanmaya başlar, eylemlerinin diğer insanların haksız, hak edilmemiş acılar çekmesine neden olduğunu fark etmez ve bu onların kaderini değiştirir. Bu, iblislerinin ayartmalarına boyun eğerek kendi güçlerini kötüye kullananlara da yansıtacağı anlamına gelir. Her şey çok basit.

Tatiana: Peygamber hakkında da çok ilginç, ne kadar yetkin davrandığı. Sonuçta, aslında, sizin bahsettiğiniz bu homeopati mekanizmasını (**İgor Mihayloviç:** Elbette) gerçekten uyguladı; her zaman arkadaşlarına danıştı (**İgor Mihayloviç:** Görüyorsunuz...).

İgor Mihayloviç: Elbette. Oysa modern otoriteler kendilerini korumak için çeşitli yasalar icat ederek insanları anayasal haklarından bile mahrum bırakıyorlar. Peki bunu neden yapıyorlar? Basit bir soru. Çünkü insanların seviyesine inmekten korkuyorlar, sözüm ona; bunun gurur ya da başka bir şey olduğunu düşünebilirsiniz. Hayır dostlarım, bu doğru değil. Biz böyle düşünüyoruz, şeytan bize kafamızın içinde böyle söylüyor. Gerçekte ise, yöneticiler neden güçlerini kaybetmekten bu kadar korkarlar? Çünkü iktidarda olduklarında çok fazla Vril alırlar - onlara dikkatimizi veririz. Ama o görevden azledildikleri anda, daha az Vril'e sahip olurlar, sahnenin gerisinde kalırlar. Ve bakın, eskiden diyelim ki insanlar tarafından daha popüler ve sevilen pek çok kişi, görevlerinden ayrıldıktan ve otoritelerini kaybettikten sonra bile, hala şok edici davranmaya ve halkın gözünde olmaya devam ediyor. Neden? Çünkü Vril'in gücünü toplamaya devam ediyorlar. Asıl soru şu: Ne için? Bizi kontrol etmek için mi?

Eğer bir insan yetkili ise, kalabalığı kontrol etmek için güce ve bunun gibi şeylere ihtiyacı vardır. Ama bu tür liderler ayrıldıklarında, neden kırılırlar? Neden korkuyla doluyorlar? Her şey çok basit: Ne kadar çok şey elde ederseniz, şeytana o kadar çok haraç ödersiniz. Hiç kimse Tanrı'dan güç almayı başaramaz. Tüm güç bu dünyanın prensinden gelir ve o da bunun için haraç alır. Ve onun kölesi haline geldiğinizde,

sonunda siz de onun gibi hissedersiniz: bu ıstırap, bu yalnızlık, boşluk, yararsızlık ve bir sürü korku.

Kimin herkesten daha fazla korku yaşadığını biliyor musunuz? Onların yaratıcısı. Çünkü o tam olarak tüm bu korkulara sahiptir. Ama eğer bir insan Tanrı'nın Sevgisinde yaşıyorsa ve bu Sevgiyle doluysa ve hedefi Ebedi Hayat ise, o zaman tüm bu korkular, tıpkı yoldaki tozun yağmurla yıkanıp gitmesi gibi, burada da öyledir, tüm korkular Tanrı'nın Sevgisiyle yıkanıp gider. Mutlu olmanın, birbirinizin gözlerine dürüstçe bakmanın, Ruhsal Dünyanın kendisinin gözlerine dürüstçe bakmanın ne kadar basit olduğuna bakın, çünkü içinizde Tanrı'ya açık bir kapı var ve onu kapatmıyorsunuz.

Bazı çıkarlar uğruna, anlık çıkarlar uğruna ve yarın her şeyin yoluna gireceği umuduyla (hiçbir şeyin yoluna girmediği o yarın) anlaşma yapanlara gelince, kişi bu yükü, kendisini cehenneme götürecek olan bu yükü umar ve üzerine alır. Her şey çok basit. Gücün, herhangi bir gücün, kesin olarak alt benlik durumuna ve cehenneme götürdüğünü söylemiyorum. Hayır ama riskler çok büyük. Ve herkes bu saldırıya, şeytanın bu baskısına dayanamaz. Ama tarihte öyle örnekler vardır ki, insanlar otorite ve büyük bir güce sahip olsalar bile, harika insanlar olarak ve Allah'a sadık kalarak yaşamışlardır.

Her şeyin ne kadar basit olduğunu görüyorsunuz. Her şey size bağlı, kimin tarafında olduğunuza bağlı. Ama Allah ile birlikte olduğunuzda, güç sahibi olsanız bile, insanları rahatsız etmezsiniz, kaderlerini mahvetmezsiniz. Ve bir insanın hayatı ve kaderi söz konusu olduğunda, bu yükü asla kendi üzerinize almazsınız; dürüst insanlara danışır ve kişinin kendisine sorarsınız. Yine de, eğer her şey her zamanki gibiyse, o zaman bu yükü alacaksınız, ama bu bir seçimdir. Her şey kişinin seçimine bağlıdır.

Allah çok merhametlidir ve doğru ya da yanlış olmasına bakmaksızın bu seçimi yapmamıza izin verir. Biz insanlar, Allah'ın bize verdiği özgürlüğe sahibiz, seçme özgürlüğüne sahibiz: Yaşamak ya da ölmek. Ve bana öyle geliyor ki bu gerçekten de en yüksek armağan, seçim armağanı. Başka bir deyişle, ne olacağımızı, yaşayacağımızı ya da yaşamayacağımızı kendimiz seçeriz. Her şey çok basit. Ama şeytan baştan çıkarmak ve masal anlatmak için şeytandır. Peri masalları insanı doyurmaz.

Tatiana: Şunu da unutmamak gerekir ki şeytan da sistem de Tanrı'ya ihanet edenleri kayırmaz (**İgor Mihayloviç:** Kayırmaz). Bu zayıflığı gösteren, Tanrı'dan ayrılan ve şeytana boyun eğen insanlara kötü davranır (**İgor Mihayloviç:** Tabii ki). Yani onlara, onların niteliklerine ya da genel olarak insan olarak onlara değer vermiyor, evet, doğru.

İgor Mihayloviç: Ama aslında bir hainin nitelikleri nelerdir? Bir kez ihanet eden biri iki kez ihanet edebilir. Bu yüzden şeytan bile hainleri sevmez, her ne kadar onları kendisi yaratsa da. Dünya böyledir. Dünya çok ilginç bir şekilde düzenlenmiştir. Gerçekten de o kadar karmaşık ki, hala öğrenecek, çok sayıda keşif yapacak çok

şeyimiz var diyebilirim. Ama evrimleşmek, dünyayı keşfetmek ve hayatlarımızı daha iyi hale getirmek yerine, bölünmeye, birbirimizle savaşmaya, güç oyunlarına ve benzeri şeylere devam ediyoruz. Ve en kötüsü de, daha sonra kaçınılmaz olarak geleceğimizi etkileyecek pek çok hata yapıyoruz. Kötü olan da bu.

Tatiana: İgor Mihayloviç, birlik içinde, iyi olan üzerinde birlik içinde bir güç olması çok ilham verici; bu tamamen farklı bir fraksiyon, özünde tamamen farklı bir enerji kalitesi, Tanrı'nın Sevgisinin kazanılması olduğunu tartıştığımız gibi, bu kazanım (**İgor Mihayloviç: Var**) tam olarak bu saflıktır. Aynı şekilde, insanlar birbirlerine açıldıklarında, birbirlerine doğru gittiklerinde, saf olan şey üzerinde bu birleşme olduğunda...

İgor Mihayloviç: Dünya değişiyor.

Tatiana: Dünya değişiyor.

İgor Mihayloviç: Ama bir şey daha söyleyeceğim dostlar, insanlar ışık, iyi ve güzel olan üzerinde birleşmeye başladıkça, etrafta daha fazla pislik tezahür eder, iblisler daha fazla saldırmaya başlar ve iktidardakiler daha fazla gerginleşmeye başlar. Bu normal ve doğaldır. İnsanlar iyi bir fikir üzerinde, Tanrı Sevgisi üzerinde birleşmelerine rağmen, hiç kimse için, özellikle de iktidardakiler için herhangi bir tehdit oluşturmazlar, ancak iblis çıldırmaya başlar, bu yüzden o bir iblis.

Tatiana: Çünkü dipsiz midesini dolduramıyor.

İgor Mihayloviç: Kesinlikle doğru.

Tatiana: Bir şey yanından geçip gidiyor.

İgor Mihayloviç: Görüyorsunuz, insanların birleşmesi şeytanın kendisi için bir tehdit oluşturuyor çünkü bu onun gücünü gerçekten azaltabilir. Bu dünyada onu güçten yoksun bırakmak mümkün değil, bu onun dünyası ama diktatörlüğünü ortadan kaldırmak ve belirli yasalara göre yaşamasını sağlamak mümkün. Aslında her diktatör gibi o da bundan korkuyor. Bakın her şey nasıl fraktal olarak tekrarlanıyor. Ve insanlar kendilerini Simeon'a benzeterek simoni yapmaya başlıyorlar. Sadece Simeon kendini İsa Mesih'e benzeterek simoni yaparken, insanlar ellerine böyle bir fırsat geçtiğinde kendilerini şeytana benzetirler. Ama sadece içlerinde Tanrı'nın Sevgisi olmadığında ve Ebedi Hayat için gerçekten çabalamadıklarında, ama şu anda sahip oldukları hayatın tadını çıkardıklarında ve gelecekte, sözde daha iyi bir hayat umduklarında.

Biliyorsunuz dostlar, şöyle söyleyeyim: eğer geçmişte yaşarsak, yaşamayız. Geleceği umut edersek, yaşamayız. Biz tam olarak şimdi yaşıyoruz. Eğer şu anda içinizde Tanrı'nın Sevgisi yoksa, yaşamıyorsunuzdur; sadece geçmişe dalmışsınızdır ya da geleceğe dalmaya çalışıyorsunuzdur. Ama şimdi ve burada değilsinizdir. Oysa Hayat tam olarak şimdi ve buradadır, geçmişte değildir ve gelecekte de değildir. Bu hatırlanmaya değer. Ve basit şeylerle başlamalıyız - Allah'ı sevmek ve birbirimizi sevmek. Öyleyse dostlar, birbirimizi sevelim. Teşekkür ederim.

Tatiana: Çok teŖekkür ederim!

İgor Mihayloviç: TeŖekkür ederim, dostlar. Huzur ve Allah'ın Sevgisi sizinle olsun.